

תת"ע 10283/02/23 - מדינת ישראל נגד בר אטיאס

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 10283-02-23 מדינת ישראל נ' אטיאס
תיק חיצוני: 50154578327

בפני	כבוד השופט עמית בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	בר אטיאס

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית כשהרכב בתנועה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

2. על פי עובדות כתב האישום ביום 04.01.2022 בשעה 09:00, נהג הנאשם ברכבו ובזמן שהיה בנהיגה, אחז בטלפון נייד.

3. בדיון שהתקיים ביום 29.03.23 בפני כבוד השופט סגן הנשיא טל פרי כפר הנאשם במיוחס לו ונרשמו מפיו הדברים הבאים:

הנאשם:

"נסעתי אחרי השוטר, היית אחריו, הוא נסע ממש לאט, הלכתי לנתיב השמאלי לא זוכר אם אותתי או לא, עקפתי אותו והייתי צריך לפנות ימינה, איך שעקפתי אותו הוא עצר אותי בצד, אמר לי שאני לא שם לב איך אני נוהג, ואחרי זה אומר הסתכלתי למטה, הוא הסיק שאני אחז טלפון, לא הייתי עם שום טלפון. אמר שראה אותי ברמזור ואמר נתתי לך צ'אנס. גם במצלמת גוף אומרים שיש לו מצלמה ואמר הסתכלת בטלפון...הוא בהתחלה לא אמר שאחזתי בטלפון, אמר שסטיתי, אם אמר שגם סטיתי למה לא נתן לי עבירה גם על זה"

4. בעקבות כך נקבע התיק לשמיעת ראיות.

פרשת התביעה.

5. מטעם המאשימה, העיד:

השומר טל אלמעלם (להלן: "השומר").

באמצעותו הוגשו:

ת/1 - דוח הודעת תשלום קנס.

ת/2 - סרטון מצלמות גוף.

מתוך ת/1 - הודעת תשלום קנס :

" במהלך סיור שגרתי אני לבדי נוהג בניידת סמויה 15202 בנסיעה על נתיב 1 מימין מתוך 2 כשאני במקביל לרכב הנל הנוסע בנתיב ה-2 מימין לאותו כיוון נסיעה ואין כל כלי רכב או הסתרה בינינו הבחנתי בנהג הנל דרך חלון שמאלי קדמי של הניידת אשר שקוף ונקי מהפרעות והסתרות לעבר הנל הנוהג ברכב הנל דרך חלון ימני קדמי של הרכב הנל אשר שקוף ונקי מאדים הסתרות השחרה ווילונות כשהוא אוחז בכף ידו הימנית מכשיר סמארטפון נייד בצבע כהה ובוקעת אור התצוגה מן הטלפון וראשו מוסט מטה כלפי הטלפון לסירוגין בגובה גלגל ההגה וכף ידו השמאלית אוחזת בלבד בגלגל ההגה. הדלקתי כחולים וכרזתי לנל לעצור בצד תוך שהבחנתי בנל מסיט את מכשיר הסמארטפון כלפי מטה נעצר בשול ימין רחב ובטוח תוך קשר עין רצוף מזיהוי העבירה עד עצירת הרכב הנל. ראות טובה. מז"א נאה. אור יום ללא נוסעים ברכב. לא היה דבר המנע ממני להבחין בעבירה. הוסברה מהות העבירה. קים סרטון ממצלמת גוף. אציין כי בנוסף הנ"ל תוך אחיזתו בטלפון סטה מנתיב נסיעתו ה-2 מימין לנתיב ה-1 מימין וגרם לי לבלום בחוזקה ולאפשר לו לסטות לנתיב" (כך הדוח במקור ע.ב.).

6. כמו כן, ציין השומר דברי מקבל הדוח - הנאשם, כפי שכתובים בת/1 - בהודעת תשלום הקנס:

"לא דיברתי בטלפון אתה אומר בגלל שראית אותי מסתכל למטה"

7. השומר בבית המשפט חזר על הכתוב בהודעת תשלום הקנס שנרשמה על ידו.

8. כאשר השומר נשאל בחקירה נגדית על ידי הנאשם האם בוודאות ראה אותו אוחז בטלפון השיב בחיוב.

מתוך פרוטוקול הדיון מיום 16.04.23 עמ' 3 שורה 21:

"ראיתי אותך מחזיק ביד ימין, תוך כדי שאתה מחזיק סטית עליי על הניידת"

פרשת ההגנה.

9. במסגרת פרשת ההגנה, העיד הנאשם.

10. במהלך עדותו הראשית הנאשם חזר על כפירתו בביצוע העבירה. הנאשם טען כי לא עשה שימוש בטלפון בזמן נהיגה, כפי שטוען השוטר. הנאשם טוען כי נסע אחרי השוטר אשר נסע לאט וכי כאשר עקף את הניידת, נעצר על ידי השוטר. הנאשם מסר כי כאשר השוטר עצר אותו ראשית העיר לו על כך שסטה מהנתיב ורק לאחר מכן דיבר על ביצוע העבירה של שימוש בטלפון. הנאשם מסר כי הסיבה לעיכובו הייתה פגיעה באגו של השוטר בגין עקיפה ללא איתות של הנאשם. כמו כן מסר הנאשם כי הטלפון היה מונח על הכיסא, וכי הוא לא דיבר בו ולא אחז בו.

מתוך פרוטוקול הדיון מיום 16.04.23 עמ' 4 שורות 5-10:

"הוא נסע לאט ואני יצאתי לעקיפה, אני חושב שלא אותתי, עברתי לנתיב השמאלי, זה 2 נתיבים ואני צריך לקחת ימינה, הוא נסע ממש לאט אז עברתי לנתיב השמאלי עברתי אותו באתי לפנות ימינה ואיך שעברתי ימינה כאילו משהו באגו שלו אמר "אני אעצור אותו", אולי כי לא אותתי ימינה או משהו.

אני לא זוכר את אותתי או לא. אני חושב שלא אותתי. הוא גם בלשון שלו שהוא עצר אותי "הסתכלת למטה, סטית מהנתיב", ואחרי זה הוא אמר הסתכלת בטלפון... תגיד מההתחלה עשית עבירה אחזת בטלפון..."

11. **המאשימה בסיכומיה**, טענה כי יש להעדיף את גרסתו של השוטר על פני גרסתו של הנאשם וביקשה להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, לאור עדות השוטר אשר הייתה עקבית ואמינה. כמו כן טענה המאשימה כי הנאשם בעדותו מסר כי השוטר חשב שאחז בטלפון משום שהסיט את מבטו מטה, אך הנאשם לא ציין במה התעסק, כאשר הסתכל מטה.

12. **הנאשם** ביקש לזכותו מן העבירה וטען כי לא אחז בטלפון נייד. הנאשם לא ביקש לסכם בשלב הסיכומים.

הנאשם לא טען את טענותיו בצורה מרוכזת ומסודרת. (הנאשם לא היה מיוצג)

טענותיו רוכזו מתוך עדותו ומתוך השאלות ששאל בחקירה הנגדית את השוטר שנתן לו את הדוח וינותחו בשלב הדיון וההכרעה.

הטענות מרכזיות של הנאשם.

- א: הנאשם טען כי השוטר קודם דיבר אתו על הסטייה מהנתיב ורק לאחר מכן התייחס לעבירת הטלפון. לעניין זה התייחס גם בישיבת ההקראה וגם בדיון בבית המשפט.
- ב: הנאשם טען כי השוטר עצר אותו בגלל שעקף אותו ולא אותה דבר שפגע באגו של השוטר (עמוד 4 שורה 8 פרוטוקול מיום 16.4.23)
- ב: הנאשם טען כי השוטר לא הבחין בו או חזר בטלפון אלא הבחין בו מסתכל למטה והסיק מכך שדיבר בטלפון. על טענה זו חזר גם בסרטון מלמת הגוף, גם בהקראה וגם בישיבת ההוכחות.
- ד: הנאשם טען כי לא ייתכן שהשוטר הבחין בו או חזר בטלפון הנייד בצומת הקודם ולא העיר לו על כך. לפי דברי הנאשם - דבר זה מלמד שהשוטר אינו מדייק, שכן שוטרים אינם מוותרים. וכפי שהנאשם מסר זאת בדבריו בבית המשפט: **איזה צ'אנס? איזה שוטר נותן צ'אנס? עבירה כזאת חמורה והוא יתן צ'אנס?** (עמוד 4 שורה 30 פרוטוקול מיום 16.4.23)

דיון והכרעה.

13. לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, עיינתי בראיות שהוגשו מטעמם לרבות שמיעת העדויות השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.
14. **עד התביעה - השוטר טל אלמעלם** תיאר את נסיבות ביצוע העבירה (בהתבסס על הדוח שנרשם על ידו), תוך התייחסות לכלל הרכיבים ולעובדות הרלוונטיות לאישום.
15. מלבד עדותו של העד בבית המשפט והדוח שהוגש, צפיתי בסרטון מצלמת הגוף של השוטר.
16. הדברים שנראים בסרטון מצלמת הגוף עולים בקנה אחד עם הדברים שרשם השוטר בדוח והדברים שמסר בבית המשפט.
17. מאידך, דווקא הדברים שמסר הנאשם לגבי השיחה שהתנהלה בינו לבין השוטר, ועל הדברים שאירעו שם - לא תאמו את סרטון מצלמת הגוף.
18. לכן במקרה זה אני נותן אמון מלא בגרסת השוטר וקובע כי עדות הנאשם אינה אמינה בעיני.

א: טענת הנאשם שהשוטר קודם דיבר על הסטייה מהנתיב ורק לאחר מכן התייחס לעבירת הטלפון.

19. כאשר הנאשם מסר את תשובתו לכתב האישום טען כי השוטר עצר אותו בצד, ותחילה אמר לו כי הוא נוהג בחוסר תשומת לב, ורק לאחר מכן אמר לו כי הסתכל למטה והסיק שאחז בטלפון.
20. לעניין זה ראה תשובתו של הנאשם לכתב האישום " **הוא בהתחלה לא אמר שאחזי בטלפון, אמר שסטייתי.**" כמו כן ראה עדות הנאשם בבית המשפט מיום 16.4.23 עמוד 4 שורה 9: **"הוא גם בלשון שלו**

כשהוא עצר אותי "הסתכלת למטה, סטית מהנתיב", ואחרי זה הוא אמר "הסתכלת בטלפון"... תגיד מהתחלה עשית עבירה אחזת בטלפון."

21. מסרטון מצלמת הגוף (ת2) ניתן לראות כי לא כך היה סדר האירועים.

22. בסרטון ניתן לראות כי השוטר עצר את הנאשם, ביקש ממנו רישיון נהיגה ומיד לאחר מכן ציין בפני הנאשם כי הבחין בו אחוז בטלפון נייד בזמן הנהיגה.

לאחר מכן ניתן לראות בסרטון מצלמת הגוף כי התקיים דיון בין השוטר לנאשם, אך ורק לגבי הטלפון הנייד ורק לאחר מכן אמר לו השוטר, כי הבחין בו סוטה מנתיב הנסיעה בעקבות השימוש בטלפון.

23. להלן יובא תמליל מתוך סרטון מצלמת הגוף המתייחס לטענה זו של הנאשם.

אציין כי בתחילת סרטון מצלמת הגוף ניתן לראות את השוטר נוהג בניידת ועוצר ליד רכב הנאשם.

מיד לאחר מכן רואים את השוטר ניגש לרכבו של הנאשם כאשר רכבו של הנאשם חונה בצד הדרך. הנאשם ממשיך לשבת בכיסא הנהג והשוטר מדבר עם הנאשם דרך החלון של הרכב - חלון צד קדמי שליד מושב הנוסע, (ליד מושב הנהג).

מתוך סרטון מצלמת הגוף (ת2) דקה 01:10 ואילך:

"השוטר: בוקר טוב.

הנאשם : בוקר טוב. מה קורה?

השוטר: מה נשמע. הכל בסדר?

הנאשם: ברוך ה'.

השוטר: רישיון נהיגה בבקשה או תעודת זהות. מה השם?

הנאשם: אתה יכול רק להגיד לי רק על מה עצרת אותי?

השוטר: אני אגיד לך הכל. מה השם?

הנאשם: בר אטיאס.

השוטר: אני אגיד לך. אני אגיד לך שני דברים שביצעת, בנוסף לזה שהייתי מקביל אליך עוד מצומת הקרח אם אתה מכיר פה את האזור, צומת לפני כן עוד מאז אתה מחזיק את הטלפון ואתה ככה, וסוטה עם האוטו...

נאשם: אני לא מחזיק את הטלפון.

שוטר: ראיתי שהחזקת.

נאשם: איך ראית שהחזקתי טלפון?

שוטר: אני הייתי במקביל אליך אתה תראה, אני ארשום גם בדוח עצמו. בסדר?

הנאשם: איך ראית שהחזקתי טלפון?

שוטר: אתה תראה בדוח. סגור?! בנוסף לזה (מדברים ביחד)

הנאשם: על סמך מה? שהסתכלתי?,,,

השוטר: שניה אני אסיים לדבר ואז אני שמע אותך.

הנאשם: אתה אומר על סמך זה שראית אותי מסתכל למטה - דיברת טלפון.

שוטר: על זה שראיתי את הטלפון.

הנאשם: כן?

השוטר. כן.

הנאשם: תוכיח.

השוטר: אני ארשום בדוח.

(השיחה ממשיכה)

24. ניתן לראות כי השיחה בין הנאשם לשוטר מתייחסת בתחילה רק לעניין הטלפון הנייד ולא לעניין העקיפה.

25. העובדה שהשוטר אמר לנאשם מיד כשניגש אליו - כי סיבת עצירתו הייתה בגין הטלפון היא חד משמעית. עניין זה מראה שטענת הנאשם שהשוטר עצר אותו בגלל העקיפה ודיבר איתו על העקיפה ורק לאחר מכן הזכיר השוטר את הטלפון אינו נכון.

ב: טענת הנאשם- השוטר לא הבחין בו אוחז בטלפון אלא הבחין בו מסתכל למטה.

26. ניתן לראות, כי השוטר אומר לנאשם מהרגע הראשון שראה אותו אוחז בטלפון הנייד בידו. ניתן לראות זאת בציטוט שהובא לעיל. כמו כן בסרטון מצלמת הגוף (ת/ו) השוטר אף אומר לנאשם, באיזה יד החזיק בטלפון ומה היה צבע הטלפון של הנאשם.

מתוך סרטון מצלמת הגוף (ת/2) דקה 01:53 :

"...החזקת טלפון ביד ימין בצבע שחור והמבט שלך מוסט מטה אל הכביש ואתה סוטה עם הרכב..."

27. דווקא הנאשם הוא זה שמעלה ראשון את הטענה כי השוטר לא הבחין בו מחזיק את הטלפון אלא ראה אותו מסתכל למטה. השוטר כלל לא אמר מילים אלה.

28. להלן אביא שוב את קטע תמלול השיחה בו החלה השיחה בין הנאשם לשוטר. ניתן לראות שהנאשם הוא זה שמעלה תזה זאת ראשון ולא השוטר. השוטר עונה מיד לנאשם בתגובה לטענה זו שראה את הטלפון.

מתוך סרטון מצלמת הגוף (ת/2) דקה 01:10 :

הנאשם: איך ראית שהחזקתי טלפון?

שוטר: אתה תראה בדוח. סגור?! בנוסף לזה (מדברים ביחד)

הנאשם: על סמך מה? שהסתכלתי?,,,

השוטר: שניה אני אסיים לדבר ואז אני שמע אותך.

הנאשם: אתה אומר על סמך זה שראית אותי מסתכל למטה - דיברת טלפון.

שוטר: על זה שראיתי את הטלפון.

הנאשם: כן?

29. העובדה שהנאשם הוא זה שאמר דברים אלה לפני שהשוטר אמר אותם, מחזקים את גרסת השוטר.

30. הנאשם חזר על טענה זו מספר פעמים, אך ניתן לראות כי מהרגע הראשון השוטר מציין כי ראה את הנאשם מחזיק את הטלפון ולא אמר שהסיק זאת בגין הסתת המבט כלפי מטה ללא שראה טלפון נייד.

31. לכן אני דוחה את טענת הנאשם בעניין זה.

ג: טענת הנאשם כי השוטר עצר אותו בגלל שעקף אותו ולא אותה דבר שפגע באגו של השוטר (עמוד 4 שורה 8 פרוטוקול מיום 16.4.23)

32. אין ממש בטענה זו.
33. מהתרשמותי מסרטון מצלמת הגוף, השוטר מתייחס לסטייה מהנתיב כתוצאה של התנהגות הנאשם בכך שהיה מרוכז בטלפון ולכן השוטר נאלץ לבלום כדי לא להתנגש ברכבו של הנאשם.
34. לא התרשמתי מסרטון מצלמת הגוף שצולמה מיד בסמוך לאירוע כי השוטר מתנהג באופן "נקמני" וכי הוא פגוע או נעלב בעקבות עקיפה.
35. השיחה נראית ונשמעת עניינית שעיקרה מתייחס לשאלת הטלפון הנייד. גם עקיפה לא נאמרה שם, אלא סטייה מהנתיב בעקבות "התעסקות" הנאשם עם הטלפון בזמן הנהיגה.

ד: דברי הנאשם כי לא ייתכן שהשוטר הבחין בו אוחז בטלפון הנייד בצומת קודם ולא העיר לו על כך.

36. הנאשם בעדותו שב וחזר על הטענה כי השוטר טען בפניו כי ראה אותו אוחז בטלפון נייד הרבה לפני שעצר אותו, וכי השוטר אמר שנתן לו הזדמנות להפסיק את העבירה עד אשר החליט לעצור אותו ולתת לו דוח.
37. מדובר בטענה, שאין בה כדי לחזק או להחליש את עדות השוטר. יתכן ושוטר אחד ינהג כך ויתכן ושוטר אחרת ינהג אחרת. אך לא מדובר בטענה שיש בה כדי לשנות את התרשמותי ולקבוע ממצאי מהימנות על סמך טענה זו.

סיכום של דבר:

38. לאור כל זאת אני קובע כי יש לתת אמון בעדות השוטר.
39. לא מצאתי כי יש בגרסת הנאשם כדי להטיל ספק בראיות המאשימה. יתר על כן, מצאתי סתירות בגרסאות הנאשם.
40. כל הדברים יחד מביאים אותי למסקנה כי ביצוע העבירה הוכחה מעל לכל ספק סביר.

הרשעה על פי עדות יחידה.

41. על פי סעיף 53 ל "פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971" 'ערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם ענין של בית המשפט להחליט בו'.

42. מקרה זה אינו בגדר החריגים המנויים בסעיף 54א לפקודת הראיות "הכרעה על-פי עדות יחידה במשפט פלילי".

43. למרות זאת, ההלכה הפסוקה, קובעת כי בית משפט הדן בפלילים לא ירשיע אדם על סמך עדות יחידה אלא אם כן הזהיר את עצמו כי מדובר בעדות יחידה.

44. במקרה שכזה חייב בית המשפט להקפיד קפידה יתירה ולשאול עצמו אם בנסיבות העניין אמנם אפשר לסמוך עליה ולהרשיע על פיה (ר' ע"פ 56/52 ברנדווין נ' היועץ המשפטי, פ"ד ו 1284 (1952); מקובל לכנות חובה זו "**חובת האזהרה העצמית**"). על פי הפסיקה, חובת האזהרה העצמית אינה דרישה פורמאלית אלא דרישה מהותית, והכרעת הדין צריכה ליתן ביטוי ממשי ומנומק לבדיקה הקפדנית שנבדקה העדות היחידה (ר' י' קדמי, **על הראיות** (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009), חלק ראשון, בעמ' 472).

45. עוד יש להדגיש, כי ההלכה הפסוקה בדבר חובת האזהרה העצמית, שיסודה כאמור בקושי המובנה שבהרשעה על סמך עדות יחידה, משליכה גם על הדרך שבה על רשויות החקירה לנהוג בעת חקירה בגין חשדות המבוססים על עדות יחידה. עמד על כך כב' השופט י' דנציגר, אם גם בהקשר קצת אחר, בצינו:

"...**אין מניעה כי בית המשפט יכריע משפט פלילי על יסוד העדפת עדות אחת על פני אחרת וזהו מנהג של יום ביומו. ואולם, בית המשפט אינו בוחן כליות ולב והשתתת הרשעה על יסוד ממצאי מהימנות, מעוררת את החשש שמא יורשעו בדין חפים מפשע. משכך, לטעמי מוטלת החובה על רשויות החקירה להעמיד את כל המשאבים הדרושים על מנת לאתר ראיות פיסיות ואחרות שהן ראיות אובייקטיביות שיהיה בהן כדי לספק עוגן חיצוני לעדות** (ר' ע"פ 3090/11 ענתבאווי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2012), בפסקה 17 לפסק הדין).

46. אני מוצא כאמור כי למרות שמדובר בעדות יחידה, הרי שיש מקום להרשיע את הנאשמת בביצוע העבירה.

47. אציין כי נעזרתי בסרטוני מצלמת הגוף שצולמו בסמוך לאחר מכן על מנת לקבוע ממצאי מהימנות, הן לגבי השוטר והן לגבי הנאשם. התרשמותי לא התבססה רק על "תחושת בטן" ללא כל עיגון חיצוני לטענות.

סיכום של דבר

5129371

48. מהטעמים המפורטים לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום - אחיזה בטלפון נייד בזמן נהיגה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"ג, 04 מאי 2023, בהעדר הצדדים.